



Marconich

Dzielnice: Wilanów

Osiedla: Wilanów Wysoki

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1984

Opis

Rodzina architektów i urbanistów polskich o włoskim rodowodzie. jej najślynniejsi przedstawiciele to:

Henryk (1792-1863) - rzymianin wykształcony w Bolonii. W Polsce znalazł się na zaproszenie Ludwika Michała Paca, na zamówienie którego dokończył budowę pałacu w Dowspudzie. W Warszawie wykonał łącznie około 140 prac, z których najbardziej znane przebudowa pałacu Radziwiłłów (ul. Miodowa), projekt gmachu Pawiaka, pałac Branickich (Nowy Świat róg ul. Smolnej), pałac Kossakowskich (ul. Nowy Świat 19), Dworzec Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, Hotel Europejski, dom Andrzeja Zamoyskiego (ul. Nowy Świat 67/69), dom Tekli Rapackiej (ul. Oboźna róg Sewerynow), dom Józefa Grodzickiego (ul. Krakowskie Przedmieście 7), kościół św. Karola Boromeusza (ul. Chłodna róg Elektorальной), kościół Wszystkich Świętych (pl. Grzybowski) oraz kościół św. Anny w Wilanowie. W 1824 roku został wykładowcą rysunku perspektywicznego w Szkole Inżynierii Cywilnej Dróg i Mostów przy Królewskim Uniwersytecie Warszawskim a także w Szkole Sztuk Pięknych. Był członkiem Rady Ogólnej Budowniczej. Zmarł w Warszawie.

Ferdynand (Ferrante) (1798-1868) - brat Henryka, sztukator, twórca wnętrz w Teatrze Wielkim i Hotelu Europejskim, ozdób z kościoła św. Karola Boromeusza i fresku "Dzik Famezyjski" z pałacu w Natolinie.

Karol Antoni Tytus (1826-1864) - syn Henryka, malarz al fresco, dekorator wnętrz m.in. rodzinnego domu Casa Marconi (u zbiegu al. Jerozolimskich i ul. Marszałkowskiej), Sali Pompejańskiej Hotelu Europejskiego, wnętrza kościoła Karmelitów Bosych (ul. Krakowskie Przedmieście 52/54), sali popisów Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych (pl. Trzech Krzyży), willi Kronenberga (pl. Małachowskiego róg ul. Królewskiej), Sali Zebrań w Towarzystwie Kredytowym Ziemi, kościoła św. Anny w Wilanowie i kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia (Grzybów). Zmarł we Florencji.

Leandro Jan Ludwik (1834-1919) - syn Henryka, architekt. Współpracował z ojcem przy budowie Hotelu Europejskiego, samodzielnie zaprojektował m.in. pałacyk Konstantego Zamoyskiego (ul. Foksal 2/4), wille Wilhelma Ellisa Raua (al. Ujazdowskie 27), synagogę na Tłomackiem, willę Sobańskich (al. Ujazdowskie 11), siedzibę Banku Handlowego (ul. Traugutta 7) i pałac Branickich (al. Na Skarpie).

Henryk II (1842-1920) - syn Henryka, działacz gospodarczy, twórca Stowarzyszenia Techników Polskich i członek-założyciel Filharmonii Warszawskiej.

Jan (1845-1921) - syn Henryka, inżynier, specjalista w zakresie druku fotografii, współwydawca

„Album architektoniczny dawnych zabytków i pamiątek przeszłości”

Władysław (1848-1915) - syn Henryka, architekt i konserwator, rodowity warszawiak, członek-założyciel Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości a także Koła Architektów, jeden z inicjatorów budowy pomnika Adama Mickiewicza a także konieczności wzniesienia mostu Poniatowskiego. Zaprojektował m.in. Hotel Bristol, Pałac Dziewulskich (al. Ujazdowskie 33\35), Dom Towarzystwa Ubezpieceniowego "Rosja" (ul. Marszałkowska 101), Fabrykę Cukrów i Czekolady Fruzińskiego (ul. Polna 34), gmach Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy (ul. Koszykowa 26), przytułek św. Franciszka (ul. Solec 36), dom gminy żydowskiej (ul. Grzybowska), Dom Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia (u zbiegu ul. Jasnej i Boduena), dom "Pod Gigantami" (al. Ujazdowskie 24), dom Emila Gerlacha (ul. Kopernika 28), dom braci Lilpop (ul. Mazowiecka 7). Sam mieszkał w domu własnego projektu przy ul. Kopernika 15 (wówczas ul. Wróbla).

Leonard (1835-1899) - syn Ferdynanda, rzeźbiarz, absolwent Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie. W rodzinnym mieście prowadził w latach 1862-1873 atelier rzeźbiarskie, po czym wyjechał do Lwowa, gdzie został wykładowcą tamtejszej Akademii Technicznej. Specjalizował się w rzeźbie nagrobnej i portretowej a jego największe warszawskie dokonania to epitafium w marmurze kararyjskim na filarze bazyliki św. Krzyża, w miejscu wmurowania urny z sercem Fryderyka Chopina, postać Chrystusa na krzyżu w ołtarzy kościoła Wszystkich Świętych (pl. Grzybowski), kariatydy zdobiące front willi Kronenberga (pl. Małachowskiego róg ul. Królewskiej) a także ołtarz główny i ambona w kościele św. Anny w Wilanowie.

Bohdan Lucjan (1894-1975) - syn Władysława, konserwator obrazów, rodowity warszawiak. Kształcił się w kierunku muzycznym w Berlinie i plastycznym w Paryżu oraz Warszawie, był też absolwentem Szkoły Podchorążych Piechoty i Szkoły Podchorążych Wojsk Samochodowych. W latach 1922-51 (z przerwą w czasie okupacji hitlerowskiej) był konserwatorem-restauratorem w Muzeum Narodowym w Warszawie. Jego "teki i rolki", na których opisywał dzieła przechodzące przez jego ręce pozwoliły dosyć dokładnie opisać straty wojenne. Od 1947 roku był profesorem Akademii Sztuk Pięknych, ucząc studentów konserwacji dzieł sztuki.

Uwaga!! Niektóre z wymienionych tu budowli już dziś nie istnieją!!

Spoczywają:

Henryk - Cmentarz Powązkowski, kwatera 177 wprost rzędu V, miejsce 1.

Henryk II - Cmentarz Ewangelicko-Reformowany (miejsce nieustalone).

Władysław i Bohdan - Cmentarz Ewangelicko-Reformowany, kwatera I, rząd 6, miejsce 29.

Upamiętnienia:

Kościół św. Anny w Wilanowie - popiersie Henryka.

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Wilanów. Powstały w 1973-86 (lub później) wg proj. Zaslawa Malickiego, Jolanty Lipińskiej, Waława Piziarskiego, Urszuli Tomaszewskiej-Piziarskiej i Jerzego Semeniuka. Osiedle na ok. 10.000 mieszkańców w budynkach 2- do 12-piętrowych, w dobrze rozplanowanych mieszkaniach z dużym metrażem.

Data nadania nazwy: 1984.12.31
